

Sygnatura akt II C 191/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lutego 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący sędzia K. T.

po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2022 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy w powództwa J. B.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę (...),52 (dwa tysiące czterysta dziewięćdziesiąt cztery 52/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 lutego 2021 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę (...),11 (dwa tysiące siedemset trzydzieści jeden 11/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. zwraca, tytułem różnicy pomiędzy kosztami sądowymi pobranymi a należnymi, z środków Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi na rzecz:
 - a) powoda kwotę 62,21 (sześćdziesiąt dwa 21/100) złotych;
 - b) pozwanego kwoty 62,20 (sześćdziesiąt dwa 20/100) złotych i 145,05 (sto czterdzieści pięć 5/100) złotych.

Sygnatura akt II C 191/21

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 19 stycznia 2021 roku J. B., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata, wniósł o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 10100 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24 sierpnia 2020 roku do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

(pozew k. 4-10, pełnomocnictwo k. 11)

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu.

(odpowiedź na pozew k. 41-44, pełnomocnictwo k. 45)

Sąd ustalił:

W dniu 20 lipca 2020 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki B. o nr rej. (...) stanowiący własność E. M.. Pojazd sprawcy kolizji w dniu zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego na podstawie umowy zawartej z pozwanym.

(okoliczności bezsporne)

W dniu 24 lipca 2020 roku dokonano zgłoszenia szkody pozwanemu.

(podsumowanie zgłoszenia szkody k. 15-16)

Pozwany ustalił wysokość odszkodowania na 21105,48 zł brutto i decyzją z dnia 5 sierpnia 2020 roku uznał swoją odpowiedzialność za przedmiotową szkodę i dokonał wpłaty na rachunek bankowy poszkodowanej ustalonej przez siebie kwoty.

(kalkulacja k. 17-20, decyzja k. 21, potwierdzenie przelewu k. 22)

Pozwany nie ustalał z poszkodowaną sposobu naprawy pojazdu. Poszkodowana nie skorzystała z usług warsztatów współpracujących z pozwanym z uwagi na to, że o nich nie wiedziała.

(zeznania świadka E. M. k. 113)

W dniu 21 sierpnia 2020 roku pomiędzy E. M. a powodem została zawarta umowa cesji, w oparciu o którą poszkodowana przelała na rzecz powoda wszelkie swoje prawa do odszkodowania za szkodę w pojeździe marki B. o nr rej. (...), za wyjątkiem roszczeń o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego, kosztów holowania i kosztów parkingu, przysługujących jej względem sprawcy szkody, posiadacza pojazdu którym poruszał się sprawca oraz (...) Spółki Akcyjnej w W., jako podmiotowi udzielającemu ochrony ubezpieczeniowej w związku z zawartą umową OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

(umowa cesji k. 14)

Szacowany koszt naprawy pojazdu marki B. o nr rej. (...) przy uwzględnieniu technologii i norm naprawczych określanych przez producentów pojazdów, przy zastosowaniu części oryginalnych i zastosowaniu stawki w wysokości 100 zł netto za roboczogodzinę prac naprawczych, mógłby wynieść brutto 42233,34 zł. Wartość rynkowa pojazdu na dzień szkody w stanie nieuszkodzonym wynosiła 36400 zł brutto, natomiast wartość pojazdu w stanie uszkodzonym na dzień 20 lipca 2020 roku wynosiła 12800 zł brutto.

(opinia biegłego wraz z kalkulacją naprawy k. 68-109, uzupełniająca opinia biegłego wraz z kalkulacjami k. 133-148)

Odpis pozwu został pozwanemu doręczony w dniu 15 lutego 2021 roku.

(elektroniczne potwierdzenie odbioru w aktach sprawy)

Sąd zważył:

Powództwo podlegało oddaleniu w przeważającej części. Podstawę wydania wyroku na posiedzeniu niejawnym stanowił art. 148¹ § 1 k.p.c. Podstawę prawną żądania powoda stanowiły przepisy art. 509 k.c. i 805 k.c. W sprawie niniejszej spór koncentrował się na wysokości należnego powodowi odszkodowania. Zgodnie z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. i wyrażonej w nim zasady pełnego odszkodowania, odszkodowanie obejmujące celowe i ekonomiczne uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. W niniejszej sprawie szkoda, która powstała w pojeździe marki B. o nr rej. (...) na skutek zdarzenia z dnia 20 lipca 2020 r. miała charakter tzw. szkody całkowitej. Choć brak jest w obowiązującym systemie prawa definicji szkody całkowitej trafnie opisał ją w wyroku z dnia 12 lutego 1992 r. (sygn. akt I ACr 30/92, OSA 1993, Nr 5, poz. 32) Sąd Apelacyjny w Katowicach podnosząc, że szkoda całkowita występuje wówczas, gdy pojazd uległ zniszczeniu w takim stopniu, że nie nadaje

się do naprawy albo gdy koszty naprawy przekroczyłyby wartość pojazdu w dniu likwidacji szkody. Kompensacja szkody całkowitej następuje w oparciu o art. 363 § 1 zd. 2 k.c., zgodnie, z którym jeżeli naprawienie szkody przez przywrócenie stanu poprzedniego nie jest możliwe lub pociąga za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty – roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Z takim wypadkiem mamy do czynienia w sytuacji zaistnienia szkody całkowitej i w takim przypadku odszkodowanie wypłacane w ramach ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych ustalane jest metodą dyferencyjną, która polega ona na ustaleniu wysokości odszkodowania poprzez pomniejszenie wartości pojazdu w stanie przed uszkodzeniem - o wartość pojazdu po uszkodzeniu (pozostałości, wrak pojazdu). W rozpoznawanej sprawie charakter szkody jako tzw. szkody całkowitej nie był przedmiotem sporu. Ostatecznie również żadna ze stron nie zgłosiła jakichkolwiek zastrzeżeń do określonych przez biegłego sądowego parametrów w postaci wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym na dzień 20 lipca 2020 r., tj. przed wystąpieniem szkody, wartości pozostałości tego pojazdu po zdarzeniu szkodzącym oraz kosztów naprawy pojazdu. Tym samym wartość należnego powodowi odszkodowania objęła kwotę 23600 zł (36400 zł – 12800 zł). Kwota ustalona przez biegłego jest nieznacznie wyższa od kwoty wypłaconej na rzecz poszkodowanej w toku postępowania likwidacyjnego, tj. 21105,48 zł. Z tego względu Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 2494,52 zł, która to kwota stanowi różnicę pomiędzy wartością należnego a kwotą otrzymanego już odszkodowania (23 600- 21 105,48 zł). W dalszym zakresie powództwo podlegało oddaleniu jako niezasadne.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 817 § 1 i 481 § 1 k.c. W niniejszej sprawie pozwany nie został wezwany kwotowo do zapłaty odszkodowania, lecz doszło wyłącznie do zgłoszenia zdarzenia. Następnie po wypłaceniu części odszkodowania przez pozwanego ani powód ani poszkodowany nie wzywali pozwanego do dopłat. Z tych przyczyn nie można mówić o opóźnieniu pozwanego przed otrzymaniem odpisu pozwu, skoro po zgłoszeniu szkody pozwany wypłacił odszkodowanie w wysokości przez siebie uznanej za uzasadnioną, a poszkodowany lub powód nie wskazywali w żaden sposób, że wypłaconego odszkodowania nie traktują jako wyczerpującego roszczenie. Wobec tego, mając na względzie, że doręczenie odpisu pozwu miało miejsce w dniu 15 lutego 2021 roku, pozwany popadł w opóźnienie nie płacąc należności niezwłocznie, tj. od dnia następnego. W pozostałej części roszczenie o odsetki podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c. stosownie do zasady stosunkowego ich rozdzielenia. Powód wygrał proces w 25%, a pozwany w 75%. Na koszty strony powodowej w łącznej wysokości 5304,79 zł złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika osobie adwokata w kwocie 3600 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, 750 zł tytułem wpisu sądowego oraz wydatkowana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 937,79 zł. Pozwany poniósł koszty w łącznej wysokości 5409,75 zł, na którą złożyły się: 3600 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika w osobie radcy prawnego, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz łącznie 1792,75 zł tytułem wydatkowanych zaliczek na poczet wynagrodzenia biegłego. Łączne, poniesione przez strony koszty procesu wyrażają się kwotą 10714,54 zł. Stosownie do powyższego powód powinien ponieść koszty procesu w wysokości 8035,90 zł (75% x 10714,54 zł). W konsekwencji zasądzona pozwanemu od powoda kwota 2731,11 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu uwzględnia procent w jakim powód wygrał sprawę i stanowi różnicę pomiędzy kosztami jakie winien ponieść, a przez niego poniesionymi.

O zwrocie niewykorzystanych części zaliczek na rzecz powoda w wysokości 62,21 zł oraz pozwanego w kwocie łącznej 207,25 zł Sąd orzekł z kolei na podstawie art. 84 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.